

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sabbato. De sexto humilitatis gradu in Verbo Incarnato. Se anteponit
Christo, qui se omnibus non postponit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

Joann. 3. test homo accipere quicquam, inquit S. Joannes, nisi fuerit ei datum de celo. Et quomodo quis esset magnus nisi hoc agnosceret, quod parvos ne quidem latet? Quomodo autem id agnosceret, nisi se propterea magis obstrictum sentiret, cum mera sit Dei Bonitas & Misericordia, quod sit illis donis præventus? *Quis enim prior dedit illi, & retribuetur ei? Quoniam ex ipso & per ipsum & ipse sunt omnia, Ipse gloria in sæcula, Amen.* Nonne id agnoscis cum Apostolo? Vis illud etiam sancti Augustini dictum: *Quia merita tua non præcesserunt: beneficia Dei te prævenierunt.*

III. PUNCTUM.

Hom. 9. in Evang. **Q**uò quia est igitur major, ed & humilior. Quia magis est obligatus Deo, sive ob accepta bona. sive ob eorum rationem reddendam. *Cum enim augetur dona,* inquit S. Gregorius, *rationes etiam crescunt donorum. Tanto ergo esse humilior atque ad servientium promptior quisque debet ex munere, quanto se obligationem conspicit in reddenda ratione.* Et licet illa reddendæ rationis abesset obligatio, sola Dei major cognitio & Charitas hanc majorem humilitatē secum adveheret, quia quò cer-

te Deus magis cognoscitur & amatur, eò minus coli & amari quàm par est, agnoscutur, ac proinde magis se humiliat, qui magis amat; Unde est illud Cantici Canticorum; *si dederit homo omnem substantiam domus sue pro dilectione, quasi nihil despiciet illam* Sic qui ardentiores sunt in Charitate, ac propterea Seraphim dicti sunt, sunt humiliores & præ humilitate, caput pedesque velant, *ut quod deest affectui,* inquit S. Joannes Chryostomus, *hoc vult obtegant.*

O quam longe sumus ab hoc statu, ait idem Sanctus, si quid forte sanctius fiat, totum hoc exhaustit superbia! Sunt nimirum quam pluri- mi similes illi Statuæ, cujus caput erat ex auro optimo pectus & brachia ex argento, venter & femora ex ære: sed pars quædam pedum fictilis, ubi percussa statua statim corrumpit, & comminuta est. Obruuntur scilicet Dei donis, qui non inde magis humiliantur, ut illa sustineant & ipsi sustententur. *Dejecisti eos dum alleverantur. Quomodo facti sunt in desolationem! subito defecerunt: perierunt propter iniquitatem suam. Quomodo cecidisti de celo Lucifer, qui mane oriebaris? Quomodo obscuratum est aurum, mutatus est color optimus.*

SABBATO.

DE SEXTO HUMILITATIS GRADU,
IN VERBO INCARNATO.

Et Verbum Caro factum est, & Habitat in nobis.

Ioan. 1.

VERITAS PRACTICA.

Se anteposit Christo, qui se omnibus non postponit.
RATIO EST. *Quis qui se illi præfert quem Christus sibi præponit, se anteposit Christo. Sed qui se omnibus non postponit, se illi præfert quem Christus sibi præponit.*
Ergo & se anteposit Christo; Quodcum sit intolerandum, plane necesse est nos infra omnes abijcere.

I. PUNCTUM.

STATIM atque sanctissima Virgo verbis Angeli, seu Deo sic ordinanti, ut esset Mater Filij, consentium præbuit, cum **VERBUM CARO FACTUM EST, ET HABITAVIT IN NOBIS.** O admirabile commercium. Contemplare omnia pensulatim. Corpus humanum ex purissima Carne & Sanguine Immaculæ Virginis formatur

Colof. 1.

Ph. 1. 2.

Eman. sa.

matur à Spiritu sancto, seu à rota Trinitate per suam maximam Bonitatem. Anima ex nihilo creatur, sicut & cætera, quæ illi Corpori infunditur; Verbum Dei qui est Filius Patris, secunda Persona sanctissimæ Trinitatis, se illi Humanitati tam perfecte unit ut ex duabus naturis, divinâ & humanâ, exurgat una Persona quæ dicitur JESUS CHRISTUS, verus Deus, verus homo, sua non deferens dum assumit nostra. *O Mysterium quod fuit à saculo & generationibus absconditum, nunc autem manifestatum sancto eius! Admirare, adora, & illud Apostoli penitus tibi infige, Nihil per contentionem neque per inanem gloriam, sed in humilitate superiores sibi invicem arbitantes, non qua sua sunt singuli considerantes, sed qua aliorum. Hoc enim sentite in vobis, quod & in Christo Jesu, qui cum in forma Dei esset non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo; sed SEMETIPSUM EXINANIVIT formam servi accipiens; Id est. se ita dimisit & humiliavit infra omnes homines, sicut servus infra Dominum suum, occultans quod erat & assumens formam, quæ præ divinâ nihil erat. Sic te ipsum humiliâ; Sic plane ita necesse est, ut nisi te postponas omnibus, te anteponas Christo. Quod quia nollis, si crederes ita verè esse; vide accuratè quàm sit verum ex proposita Veritate.*

Ac primo illud quod dicitur qui se illi præfert quem Christus præponit, se Christo antepont; non aliter est probandum quam ex ipsis probatis terminis. Quid enim evidentius? revolve propositionem: Quid dubij? nonne si ambulando præcederes quem proxime sequitur Christus, Christum præcederes? sic plane si animo, si cognitione tua te illi præfers quem sibi Christus facit præcedere, præcedis ipsum Christum. *O rem omnino miram, & tamen veram!*

II. PUNCTUM.

Isa. 53.

Ps. 21.

SED qui se omnibus non postponit, se illi præferre quem Christus sibi præponit.

Duo hic essent probanda. Primum quod Christus se postposuit omnibus. Sed vel ex Scripturis id aperitissimum est, quibus dicitur novissimus virorum, verus, & non homo: opprobrium hominum & abjectio plebi; Vel reservatur fufius exponendum in 2. parte ubi de eius comparatione cum Barabba: unde quod restat alterum sic declaratur.

Nam qui se omnibus non postponit, se præponit vel adæquat aliquibus, sive plures illi sint, sive unus, nihil refert, Esto sit vel unus cui te præferas, tam vere te illi præfers quem sibi Christus præponit, quàm verum est se Christum postponere omnibus, nam ille unus inter omnes recensetur quibus se Christus postponit, aut non se postponit omnibus. Sicut si unus esset pro quo non esset Christus mortuus, non esset mortuus pro omnibus, ita plane si unus esset quem sibi non præferret, non se postponeret omnibus, unde tam necesse est fateri Christum se illi postponere cui te præfers, quàm non disiteris illum se infra omnes abjecisse. Atque ex consequenti tam certa est propositio, Quod qui se omnibus non postponit, se illi præfert quem Christus sibi præponit, ut de ea minus dubitare possis quam Christus sese exinaniverit formam servi accipiens. Dubitasne de hac eius humilitate? Dubitasne Christum se fecisse humillimum & postremum omnium? Non audivisti quod in humilitate iudicium eius sublatum est? id est prævilitate & contemptu, jus ei non est redditum, cum accusaretur: quod tamen nulli negatur hominum.

III. PUNCTUM.

SE igitur Christo antepont, qui se omnibus non postponit, cum se illi antepont quem sibi Christus tam vere præponit, quam se vere postponit omnibus. Quod de se fatetur ingenuè sanctus Bernardus: *Quoties, inquit hominibus præesse desidero, toties Deum meum præire contendo. O quanta inde necessitas sui humiliandi! O quam sapienter ille alius dicit qui de Imitatione Christi & de contemptu mundi scripsit: Non nocet si omnibus te supponas. nocet autem plurimum si vel uni te præponas. Hoc ante pridem sic S. Joannes Chrysostomus: Quod si recto sapimus, nullos etiam nobis esse minores arbitrabitur, sed nos excelli ab omnibus hominibus dicemus; Et hoc dico non de nobis qui innumeris sumus immeriti peccati, sed etiam si quis sibi plurimorum bono gestorum conscius sit, nisi apud se sentiat quod omnium sit postremus; nulla ei futura utilitas est ex omnibus suis bonis operibus.*

Sanctus quoque Bernardus præclare admonendum: *Si in quoniam statu, inquit, unumquemque nostrum habeat Deus, liquido cognoscemus,*

Ad. 2.

Hum. 1. super mis. seu est.

Lib. 1. de Imit. Ch. c. 7.

Hom. 33. in Genes.

Serm. 37. in Caut.

nec

nec supra sane, nec infra sedere deberemus, veritati omnino acquiescentes. Nunc autem quia consilium hoc posuit tenebras latibulum suum, & sermo absconditus est à nobis, ita ut nemo sciat si dignus sit amore vel odio : iustius rursusque profecto iuxta ipsius veritatis consilium, novissimum nobis locum eligimus. Non est ergo periculum quantumcumque te humiliter; est autem grande malum horrendumque periculumque; si vel modice plus vero te extollas, si vel uni videlicet in tua cogitatione te praeferas. Noli te comparare maioribus, noli minoribus, noli aliquibus, noli uni. Et propterea non mediocrem, non vel penultimū, non ipsum saltem inter novissimos eligere locum nos voluit, sed recumba inquit, in novissimo loco

ut solus videlicet omnium novissimus sedeat, teque nemini non dico praeponas sed nec comparare praesumas. Luc. 14.

Hæc ex multis pauca; unde satis videas quid deploras pro præterito, & quid in futurum statuas. *Excelsi statura succidentur, Isa. 10, & sublimes humiliabuntur.* Vide in Indicibus, Verbo Humilitas.

